

MATTHEÛS

12:9-14

Jezus leert dat het geoorloofd is om op de sabbat goed te doen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/12-9-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Barmhartigheid boven ceremoniële wetten	6 min	3
2	Jezus is Heer van de sabbat	3 min	6
3	Genezen op de sabbat als aanklacht	5 min	7
4	Het dilemma en het schaap in de kuil	3 min	11
5	De mens is meer waard dan dieren	6 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Barmhartigheid boven ceremoniële wetten

We gaan naar Mattheüs 12 en vervolgen onze studie van het leven van Jezus. Aan het begin van hoofdstuk 12 vinden we twee verhalen die misschien een week of twee uit elkaar liggen. Maar wat de les betreft die ze onderstrepen, gaan ze allebei over hetzelfde onderwerp. Die les houdt verband met de kwestie van de sabbat. De Joden houden de sabbat op zaterdag, althans de Joden die zich eraan houden. Zaterdag is de zevende dag van de week. Volgens het vierde gebod van de Tien Geboden moest al het werk en alle arbeid in zes dagen worden verricht, en moest men op de zevende dag rusten van de arbeid.

Binnen Israël stelde men, in navolging van de wet zoals men die begreep, een dienst in de synagoge in. Daar komen Joden die zich eraan houden tot op de dag van vandaag nog steeds op zaterdag samen, want dat is hun sabbat. Dat deden ze ook in de tijd van Jezus, tweeduizend jaar geleden.

In de openingsverzen van Mattheüs 12 zagen we dat Jezus en Zijn discipelen door een korenveld liepen. De discipelen hadden honger en plukten met hun handen koren. Ze wreven de aren tussen hun handen en aten de graankorrels die overbleven nadat het kaf ervan was gescheiden en weggeblazen. Sommige godsdienstige waarnemers legden deze handelingen uit als een overtreding van de sabbat. Ze deden dit namelijk op de sabbat en hun bezigheden golden technisch gezien als oogsten en wat men wannen zou noemen.

Het graan oogsten en het wannen om het koren van het kaf te scheiden, waren werkzaamheden die boeren in de oogsttijd op grote schaal verrichtten. Daarom was dit gewone arbeid, het soort werk waarmee een boer op de sabbat moest ophouden. De discipelen deden dit op de sabbat echter op heel kleine schaal. Omdat het in wezen om dezelfde soort bezigheid ging, bekritiseerden de schriftgeleerden en Farizeeën de discipelen van Jezus hierom.

Jezus verdedigde hen door dit te vergelijken met wat David deed. Toen David voor Saul vluchtte en honger had, kwam hij naar de tabernakel om voedsel te zoeken. Hij ontdekte dat daar geen voedsel was dat de priester hem kon geven, behalve het toonbrood. Volgens de wet mocht dat alleen aan de priesters worden gegeven. David was geen priester, maar hij nam het toonbrood toch, at het op en vervolgde zijn reis. Jezus haalt aan dat David deze wet overtrad toen hij honger had en onschuldig was, of althans als zodanig werd beschouwd. Niemand, ook Jezus niet, heeft David bekritiseerd omdat hij dat deed.

Jezus zei dat toen de discipelen het koren namen en ervan aten, dit, zelfs als het een overtreding van de sabbat was, een overtreding was in dezelfde zin als waarin David de wet inzake het toonbrood overtrad. Het was een geval waarin menselijke nood in botsing kwam met ceremoniële naleving. David overtrad een ceremoniële wet, geen morele wet. Ook de discipelen overtraden een ceremoniële wet, geen morele wet.

Jezus stelde de sabbat gelijk aan een ceremoniële wet, en volgens mij deed Paulus dat ook in Kolossenzen 2, vers 16 en 17. Paulus noemde sabbatten samen met de wetten die betrekking hadden op rein en onrein voedsel, het houden van verschillende feesten, enzovoort. Paulus en Jezus lijken allebei te leren dat de sabbat niet als een van de morele wetten van het Oude Testament moet worden beschouwd, maar als een van de ceremoniële wetten ervan. De overtreding van de sabbat door Zijn discipelen was als Davids overtreding, in een vroeger tijdperk, van een andere ceremoniële wet die betrekking had op het toonbrood.

Bij die gelegenheid zei Jezus tegen de Farizeeën, in het verhaal dat we al hebben behandeld:

Maar als u geweten had wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer, dan zou u de onschuldigen niet veroordeeld hebben. Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

MATTHEÛS 12:7-8

Hij citeerde die Schrift uit Hosea 6:6:

Want Ik vind vreugde in goedertierenheid en niet in offer, in kennis van God meer dan in brandoffers!

HOSEA 6:6

Eerder, in Mattheüs 9, had Hij de Farizeeën ermee geconfronteerd en gezegd:

Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

MATTHEÛS 9:13

en Hij citeerde voor hen dezelfde Schrift. Nu zegt Hij:

Als u geweten had wat het betekent.

MATTHEÛS 12:7

Door het zo te zeggen, zegt Hij: 'Ik heb jullie gezegd dat jullie moesten gaan leren wat dit betekent, en blijkbaar hebben jullie dat niet gedaan. Als jullie hadden geweten wat het betekende, zouden jullie deze beoordelingsfout niet maken.'

Die fout was volgens Hem dat ze de onschuldigen veroordeelden. Hier waren enkele volgelingen van Jezus die de sabbat overtraden, en Jezus zei dat ze onschuldig waren, net zoals David als onschuldig werd beschouwd. Jezus gaf ook het voorbeeld van de priesters die op de sabbat werken en onberispelijk, of onschuldig, zijn.

Er zijn manieren waarop de ceremoniële wet, de sabbatswet en andere ceremoniële wetten van de Joden zelfs in de tijd van het Oude Testament met recht overtreden konden worden, als het erom ging in een bepaalde menselijke nood te voorzien uit mededogen. Mededogen gaat boven de ceremoniële wet. Dat is wat offer betekent.

God zegt dat Hij er de voorkeur aan geeft dat menselijk mededogen voorrang krijgt boven de naleving van ceremoniële wetten, zoals de offerwetten. Jezus past dit ook toe op de sabbatswet.

2

Jezus is Heer van de sabbat

Zijn laatste uitspraak in dat gedeelte dat we bestudeerden, was:

Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

MATTHEÛS 12:8

Wat Hij daarmee zegt, is dat de discipelen van Jezus, die Hem als Heere erkennen, verplicht zijn om te doen wat Hij maar wil dat ze doen, wat Hem maar behaagt. Dat is nu juist wat het betekent om een heer te hebben. Jezus zei ergens anders:

Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?

LUKAS 6:46

Het idee achter het hebben van een heer is dat je hem gehoorzaamt. En als hij jouw heer is, dan ben jij zijn slaaf, zijn dienaar. Als je zijn slaaf bent, heb je geen andere verplichtingen dan te doen wat je meester, je heer, behaagt.

Dat gold voor de discipelen. Zij waren tot niets anders verplicht dan te doen wat hun Heere behaagde. Toen ze op de sabbat aren plukten, mishagde dat Hem kennelijk niet. Ze deden het in Zijn aanwezigheid. Hij maakte er geen bezwaar tegen en daarom deden ze iets wat Hij toestond. Hij was de Heere over de sabbatsvoorschriften. Hij was zelfs de Heere van de sabbatdag.

Door te zeggen: „zelfs van de sabbatdag”, zegt Hij volgens mij dat de discipelen van Jezus elke dag, zelfs op de sabbatdag, Zijn heerschappij moeten erkennen en niets anders daarboven mogen stellen. Als Hij wil dat je op de sabbatdag iets bepaalds doet, dan is het feit dat het de sabbatdag is op zichzelf geen argument om dat niet te doen. Want ook dan is Hij de Heere, zelfs op de sabbat. De sabbatdag heft Zijn heerschappij niet op. Het is niet zo dat we zes dagen per week alles moeten doen wat God wil dat we doen, alles wat Jezus wil dat we doen, maar dat we op de zevende dag eenvoudigweg niet Zijn wil kunnen doen, Hem niet kunnen volgen of Hem niet kunnen

gehoorzamen, omdat de sabbatdag van ons vereist dat we ophouden dingen te doen. De heerschappij van Jezus gaat boven de sabbatswet uit, zoals die uiteraard boven heel de ceremoniële wet uitgaat.

Het volgende verhaal in Mattheüs 12 gaat eveneens over een conflict rond de sabbat. Jezus raakte vaak in conflicten over deze kwestie. Er moet op worden gewezen dat Jezus veel van wat Hij op sabbatdagen deed, ook op een andere dag van de week had kunnen doen. Dat geldt niet zozeer voor deze verhalen, maar er zijn andere verhalen uit het leven van Christus waarin Jezus iemand genas of iets voor iemand deed op een dag die toevallig de sabbat was, hoewel Hij het ook op een andere dag had kunnen doen. Maar het lijkt erop dat Hij het met opzet op de sabbat deed om iets duidelijk te maken en zo een gelegenheid te scheppen om een nieuw begrip van de sabbat bij te brengen.

Dat gold natuurlijk voor het verhaal in Johannes 5, waar Jezus de man bij het badwater Bethesda op de sabbatdag genas. Hij had het op een andere dag kunnen doen, maar het veroorzaakte een geweldige controverse die Jezus de gelegenheid gaf de Joden te confronteren met hun verkeerde begrip van de sabbat. Jezus leek dat tot een van Zijn voornaamste onderwijsopdrachten te maken toen Hij te midden van de Joden was. Want we lezen telkens weer dat Jezus op de sabbatdag in het openbaar dingen deed die de Joden dwarszaten en Hem de gelegenheid gaven te laten zien waar hun denken over de sabbat verkeerd was.

3

Genezen op de sabbat als aanklacht

Dit verhaal in Mattheüs 12:9-14 is daar nog een voorbeeld van. Er staat:

En Hij vertrok vandaar en kwam in hun synagoge.

MATTHEÛS 12:9

Lukas 6:6, de parallelle passage, vertelt ons dat dit specifieke verhaal op een andere sabbat plaatsvond. Hoewel het, zoals Mattheüs het vertelt, klinkt alsof Hij rechtstreeks van de korenvelden waar deze controverse plaatsvond naar de synagoge

ging, vermeldt Mattheüs eenvoudigweg niet dat er enige tijd verstreken was. Dit was een andere sabbat.

Jezus ging de synagoge binnen.

En zie, er was iemand die een verschrompelde hand had. En ze vroegen Hem: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te genezen? Dit om Hem te kunnen beschuldigen.

MATTHEÛS 12:10

Ze probeerden Jezus in moeilijkheden te brengen. Ze wisten dat Jezus geneigd was een man te genezen, of het nu een sabbatdag was of niet. Jezus had al openlijk laten weten dat Hij het niet met hen eens was over de juiste viering van de sabbat. Jezus stond bekend als iemand die zo ongeveer iedereen genas die Hij tegenkwam. Hier was op een sabbatdag iemand in de gemeente die duidelijk kreupel was. Hij was lichamelijk beperkt. Hij had een verschrompelde hand en arm die niet functioneerden.

De Joodse overlevering over de sabbat hield in dat een arts op de sabbatdag niemand mocht genezen, tenzij die persoon een levensbedreigende aandoening had en de volgende dag misschien niet zou halen. Dat idee komt natuurlijk niet uit de Schrift. Het enige wat de oudtestamentische Schrift zei, was:

maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienaar, noch uw dienares, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is.

EXODUS 20:10

Maar omdat dat niet erg specifiek is, hadden de Joodse rabbijnen allerlei bijzonderheden bedacht die ze aan de wet toevoegden. Daarmee bepaalden ze wat voor dingen er op de sabbatdag wel en niet mochten worden gedaan. Een van die bepalingen was dat als iemand op de sabbatdag gewond was geraakt en doodbloedde, en zonder behandeling waarschijnlijk de volgende dag niet zou halen, een arts in die nood mocht voorzien.

Als iemand zonder behandeling waarschijnlijk de volgende dag niet zou halen, dan stonden de rabbijnen een arts toe om op de sabbat in die nood te voorzien. Maar alles wat niet levensbedreigend en niet dringend was, mocht niet op de sabbatdag worden gedaan.

Hier hebben we een man in de synagoge. Het is de sabbat en deze man heeft een handicap. Mogelijk is hij al vanaf zijn geboorte gehandicapt. Het is duidelijk dat hij op elke andere dag van de week genezen zou kunnen worden. Het was niet levensbedreigend. Er was geen reden waarom het op de sabbat moest gebeuren. Als Jezus hier dus de rol van een arts vervulde, zou het Hem volgens de rabbijnse tradities verboden zijn om in dit geval op de sabbat een genezing te verrichten.

Jezus was natuurlijk geen arts, maar Hij werd zeker vaak beschouwd als iemand die het werk van een arts deed, vanwege Zijn bediening van genezing. Zijn critici verwachtten dat Jezus in deze situatie een genezing zou verrichten, terwijl het sabbat was. Ze stelden de vraag:

Is het geoorloofd op de sabbatdagen te genezen?

MATTHEÛS 12:10

Er staat dat ze deze vraag stelden om Hem te kunnen beschuldigen.

Ik denk dat ze wisten dat Hij ja zou zeggen. Ze wisten dat Hij geloofde in genezen op de sabbat, en zij geloofden daar niet in. Ze probeerden een twistpunt op te werpen, zodat ze iets op Hem zouden kunnen aanmerken. Er staat in vers 11:

Hij zei tegen hen: Welk mens onder u die één schaap heeft, zal het niet, als het op een sabbat in een kuil valt, grijpen en eruit tillen? Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven! Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen. Toen zei Hij tegen die man: Steek uw hand uit. En hij stak hem uit, en hij werd hersteld, gezond als de andere. De Farizeeën gingen weg en beraadslaagden tegen Hem, hoe zij Hem om zouden kunnen brengen.

MATTHEÛS 12:11-14

Hier maakte Hij hen werkelijk kwaad door pal voor hun neus op de sabbat precies datgene te doen wat zij afkeurden.

Toen ze Hem vroegen:

Is het geoorloofd op de sabbatdagen te genezen?

MATTHEÛS 12:10

probeerden ze Hem voor wat wij een dilemma zouden noemen te stellen, waarbij elk antwoord dat Hij gaf Hem in moeilijkheden zou brengen. Als Hij zei: „Nee, het is niet geoorloofd op de sabbat te genezen”, dan zou Hij Zijn eigen daden verbieden, die Hij Zelf had verricht. Ze hadden Hem al eerder op de sabbat zien genezen en Hij stond op het punt dat opnieuw te doen. Ze verwachtten niet dat Hij met een goed geweten nee zou kunnen zeggen.

Maar als Hij zei: „Ja, het is geoorloofd op de sabbat te genezen”, dan zou Hij Zich lijnrecht tegenover de gerespecteerde rabbijnen plaatsen, die er anders over dachten. Het was dus de bedoeling dat Hij voor een dilemma kwam te staan.

4

Het dilemma en het schaap in de kuil

Dit verhaal wordt in Mattheüs niet zo uitvoerig verteld als in Markus. In Markus wordt ons echter verteld dat Jezus de rollen omdraaide en tegen hen zei:

En Hij zei tegen hen: Is het geoorloofd op sabbatdagen goed te doen of kwaad te doen, een mens te behouden of te doden? En zij zwegen.

MARKUS 3:4

Door dat tegen hen te zeggen, stelde Hij hen voor een dilemma. In plaats van door hun opmerkingen in de val te lopen, liet Hij hen in de val lopen.

Hij zei:

Is het geoorloofd op sabbatdagen goed te doen of kwaad te doen?

MARKUS 3:4

Ze konden uiteraard niet zeggen dat het geoorloofd was om op de sabbat kwaad te doen, want het is nooit geoorloofd om kwaad te doen. Als ze daarentegen het andere antwoord gaven: „Het is geoorloofd op de sabbat goed te doen”, dan kon Hij gemakkelijk zeggen: „Deze man genezen is toch zeker goed?” Daarmee zouden ze Hem toestemming geven om precies datgene te doen wat zij als verkeerd beschouwden en waarvan ze Hem wilden beschuldigen. Dus zeiden ze niets.

Volgens het Evangelie van Markus staat in de parallelle passage dat Hij hen boos aankeek, bedroefd over de hardheid van hun hart, en vervolgens de man genas.

Wat Jezus hier zegt, is heel interessant. Hij zegt:

Welk mens onder u die één schaap heeft?

MATTHEÛS 12:11

Het gaat hier dus om iemand die slechts één schaap heeft.

Jezus sprak over een situatie waarvan Hij kennelijk wist dat die hun eigen gevoelens en hun eigen gedragsregels weerspiegelde. Vee had voor hen natuurlijk financiële waarde. Stel dat hun enige dier, in dit geval hun enige schaap, door een ongeluk in een kuil viel. Het zou sterven als ze het er niet uit tilden. Als dat op de sabbat gebeurde, was er echter een wet — of in elk geval een rabbijnse traditie — die verbood om enig zwaar gewicht op te tillen.

Maar als het ging om het optillen van een lam uit een kuil, was Jezus er volkomen van overtuigd dat zelfs de schriftgeleerden en Farizeeën zouden voorkomen dat een waardevol stuk vee op de sabbat omkwam. Met andere woorden, ze zouden hun eigen financiële belang willen veiligstellen in plaats van dit schaap te verliezen. Als het op de sabbat in een greppel viel, zouden ze het er dus uit redden. Dan zegt Jezus:

Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven!

MATTHEÛS 12:12

Wat Hij natuurlijk zegt, is dat je medeleven en zorg zou tonen voor het welzijn van je schaap. Je zou er dus zeker geen bezwaar tegen moeten hebben dat Ik medeleven en zorg toon voor het welzijn van een mens, die volgens Jezus veel meer waard is dan een schaap.

5

De mens is meer waard dan dieren

Voordat we verdergaan en spreken over de les die Jezus over de sabbat leert, kunnen we misschien letten op de dingen die Hij terloops leert. Niet zozeer als iets wat Hij van plan is te onderwijzen, maar als iets wat Hij als vanzelfsprekend beschouwt. Hij neemt als vanzelfsprekend aan dat de mens veel meer waard is dan dieren. Hij zei:

Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven!

MATTHEÛS 12:12

Daarmee impliceert Hij dat er een groot verschil in waarde is dat iedereen zou erkennen. Bij een andere gelegenheid sprak Jezus over het feit dat er geen mus op de grond valt zonder de wil van jouw Vader. Hij zei:

Wees dus niet bevreesd, u gaat veel musjes te boven.

MATTHEÛS 10:31

Jezus en Zijn tijdgenoten beschouwden het natuurlijk als vanzelfsprekend dat mensen meer waard zijn dan dieren. De enige reden waarom ik bij dit punt stilsta voordat ik verderga, is dat wij in een tijd leven waarin dat niet als vanzelfsprekend wordt beschouwd. Er zijn veel mensen die dieren meer waarderen dan mensen. Dit voorbeeld is beslist niet van mij afkomstig, en velen hebben het verschil horen illustreren aan de hand van bepaalde beschermde dieren, bedreigde diersoorten. Als je een daarvan doodt, ga je de gevangenis in en moet je een enorme boete betalen. Maar als je een ongeboren mensenkind doodt, krijg je daarvoor geen enkele straf. Met andere woorden, als je een abortus laat uitvoeren, wordt een mensenleven minder gewaardeerd dan een dierenleven.

Als je bijvoorbeeld een ei uit het nest van een Amerikaanse zeearend haalt en dat ei vernietigt, heb je een ongeboren Amerikaanse zeearend vernietigd. Dan ga je de gevangenis in en moet je waarschijnlijk een boete van honderdduizend dollar betalen. Doe je hetzelfde met een ongeboren mens, dan krijg je geen enkele straf. Je kunt er zelfs voor betaald worden en je kunt er overheidssubsidie voor krijgen. Dit illustreert volgens mij hoe ver onze eigen samenleving is afgedwaald van het gezonde verstand dat zelfs in een minder ontwikkelde tijd algemeen bekend was.

Jezus Zelf erkende dat de mens veel meer waard is dan een dier. Toch zijn er veel mensen die in dierenrechten geloven. En tussen haakjes, ik ben er niet tegen dat dieren vriendelijk behandeld worden. De Bijbel zegt in Spreuken:

De rechtvaardige kent het leven van zijn vee, maar het hart van goddelozen is meedogenloos.

SPREUKEN 12:10

En ik denk niet dat er iets mis mee is om rekening te houden met je vee, je huisdieren of wat dat betreft zelfs met wilde dieren. Maar tegelijkertijd zullen degenen die dieren boven mensen plaatsen bijvoorbeeld wolven beschermen, terwijl dat roofdieren zijn. Als je hier in Idaho, waar ik woon, een wolf doodt, krijg je een boete van honderdduizend dollar voor het doden van een wolf, zelfs als die wolf je vee doodt. De mensen die voor dierenrechten opkomen, willen dat de wolf behouden blijft als onderdeel van de voedselketen, ook al doodt hij dieren. Maar als de mens dieren doodt, vinden veel van diezelfde mensen dat de mens een of andere grote misdaad begaat.

Met andere woorden, als een wolf een eland doodt en opeet, maakt dat deel uit van de natuur. Dat is gewoon de voedselketen in werking. Als een mens een eland doodt en opeet, zal iemand klagen dat de mens de wilde dieren niet op die manier lastig zou moeten vallen. Zo staat de mens wat rechten betreft zelfs onder de dieren. In de ogen van sommigen heeft een wolf het recht om wild te eten, maar een mens niet. Ik zeg niet dat er wetten zijn die een mens verbieden dat te doen, hoewel ik wel dit wil zeggen: een wolf hoeft geen vergunning voor de jacht op herten te krijgen voordat hij een hert doodt, en een mens wel. In zekere zin heeft onze samenleving dieren dus rechten toegekend die zelfs mensen worden onthouden. Dat betekent een volledige omkering van het begrip van de manier waarop God de dingen heeft gemaakt. De mens werd als laatste van het dierenrijk gemaakt, kreeg er heerschappij over en werd naar het beeld van God gemaakt. Daarom is hij, zoals Jezus Zelf zegt, veel meer waard dan dieren.

Nu gaat Jezus verder. Zijn belangrijkste punt gaat natuurlijk helemaal niet over mensenrechten of dierenrechten. Zijn werkelijke punt is dit. Hij zegt in vers 12:

Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen.

MATTHEÛS 12:12

De opmerking van Jezus beantwoordt volgens mij eens en voor altijd de vraag voor christenen. Wat moeten we met de sabbat doen? Jezus heeft het ons verteld. Het is geoorloofd om op de sabbat goed te doen.

Wat moet ik op de andere dagen van de week doen? Kwaad? Nee, ik moet elke dag goeddoen. Wij behoren rijk te zijn in goede werken. De Bijbel geeft aan dat ons hele leven een leven moet zijn dat aan goede werken is gewijd, die God van tevoren bestemd heeft zodat wij daarin zouden wandelen. Als ik dus op zondag, maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag goede werken moet doen, waarin verschilt de zaterdag dan? Het is een dag waarop ik eveneens goede werken moet doen. Het is geoorloofd om op de sabbat goed te doen. Dat komt op hetzelfde neer als zeggen dat Jezus ook Heere van de sabbat is. Ik moet doen wat Hij wil dat ik doe, ongeacht welke dag van de week het is.

Deze beide verhalen leren ons dat de christen niet op de kalender hoeft te kijken om te bepalen wat hij mag doen. Hij wordt geacht de wil van God te doen. Hij wordt geacht goed te doen. Hij wordt geacht zijn Heere elke dag van de week te gehoorzamen, en geen enkele dag verschilt van een andere.

Jezus gebod de man zijn hand uit te strekken en gaf hem natuurlijk, door dat bevel te geven, ook de kracht om dat te doen. De man kon zijn hand niet op eigen kracht uitstrekken; die was verschrompeld. Maar juist door het gebod van Christus werd de man in staat gesteld het te doen, en hij werd genezen. Dit illustreert natuurlijk dat wanneer God je gebiedt iets te doen, zelfs als het menselijkerwijs onmogelijk is, Zijn gebod ook de belofte inhoudt dat je in staat zult zijn het te doen. God genas deze man op wonderbaarlijke wijze.

We zullen verder naar het leven van Christus kijken wanneer we onze studie van Mattheüs voortzetten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 12:7-8
- Hosea 6:6
- Mattheüs 9:13
- Mattheüs 12:7
- Mattheüs 12:8

- Lukas 6:46
- Mattheüs 12:9
- Mattheüs 12:10
- Exodus 20:10
- Mattheüs 12:11-14
- Markus 3:4
- Mattheüs 12:11
- Mattheüs 12:12
- Mattheüs 10:31
- Spreuken 12:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.